

„СОЮЗ“ НАРОДНА ЧАСОПИСЬ виходить що тижня в четвер.	
РЕДАКЦІЯ: 166 East 4th Street, New York.	
ПЕРЕДПЛАТА:	
На цілий рік	\$1.50
На пів року	.75
Подорожче число	3ц.

СОЮЗ

КАСОВЕНАХ.

Свѣта Інквізіція.

(Дальше.)

Часопись для руского народа в Америці.

Entered as second-class matter August 14, 1908 at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of Congress

No. 21. Нью-Йорк. Н. Й., Четвер 3 червня 1909.

New York, N. Y.

Уваги.

В понеділок дня 31. мая с. р. нью-йоркські товариства і братства урядили похід улицями Нью-Йорку і удали ся під австрійський конзулят в справі протесту проти засуду смерті М. Січинського. В поході взяло участь майже два тисячі народа а попереду музика пригравала до маршу українські мелодії.

Приятно було приглянутись сему походу, який виказав одну тільки думку, одно тільки бажане: нести поміч борцєви за кривду народа, ратувати жертву що задля своєї великодушности впала в кітї наших ворогів-гнобителей.

Тут мимохитє насувалася думка, що наряд наш мимо вікового гнєту, мимо безустанних старань щоб викоринити в нас почутє любови до всего що рідне, почутє солідарности народної, мимо заходів похнути нас на фалшиву дорогу, а тим самим спинити житєвий розвій, мимо того всего у нас находить ся еще спорий запас благородних стремлєнь.

На жаль все це закінчилось лише на поході, понеже конзулят о год. пів до третьої не був отворений.

Урочистості тїй не бракувало і злих сторїн, котрі ражучо кидались в очі. — Перше: се поступованє одно-око вуйка. Між двома тисячами протестуючих Русинів чи мало було і таких що власним копитом могли зафондувати собі автомобілі та карити і в такій параді приїхати перед дїм конзуля. Но сего ніхто з них не зробив позаяк личність М. Січинського є за дорога Руси-Українї, щоб в справі де ходити о його дороге житє, рївночасно робили собі патріоти парад-спорт. Але одному циклонові все те байдиже. Він сам один тільки з між цілого здвигу народа противно відчував сю важну хвилю, де воля великого круга руско-американської суспільности несла на руки австрійського репрезентанта слово обурєня і погорди для лядкої тиранї в Галичинї за знеуд смерті М. Січинського. Він один тільки хоч багатїї матеріально наняв собі коштам бідних робітників вигідний фаето в пару гарних конїй і приїхавши на місце збору людїй переглянув ряди протестуючих і казав себе повести колясою мов би який генерал перед прапори товариств та портрет Січинського.

Та помігнучи те, циклон з самого початку походу вже підсмикав ся зловіщо, зваючи наперед що конзулят в ту пору замкнений буде і цілий похід скінчить ся на неуладї та невдоволеннї.

Він як один з тих що стоїть до сих пор на жолді австрійського уряду, має зносини з конзулятом і австрійським еміграційним домою, не міг не знати того, що конзулят того дня о годині пів до третьої пополудне буде замкнений, вже хоч би через те, що понеділок був день загалного американського свѣта.

Словом він пошив всїх протестуючих і дураки по своєму звичаю, а свої душевні бажаня сповнив згідно з волею галицького, польського графа Шептицького, котрий свого часу екскаватор поставив чин М. Січинського на рівні з чиним звичайного злочинця.

Цікаве коли надїйде вже час, що нью-йорська Русь не дасть надувати ся римському „евнухови“, визутому з усяких народних почувань, в котрім кавалерське житє, цєлібат, убиває естетичну любов до народу і вітчизни, лишаючи його виключно матеріальним і змісловим поривам.

І тому не дивниця, що такий оказ, на копт народного нещастя і чувств людських зробив собі мєву прогулку при звуках музики.

Друге: — болючим є видїти, що хоча ся солідарна маса свѣдомих Русинів в Нью-Йорку так бажає чоґось свого питоменного дїждати ся, та рївночасно не може представити собі можливости добути його.

Два тисячі протестуючих збираючись в галях чужих коршмів потратили пересїчно по одному доларови. Мимохитє насувалася думка, що при одній такїї нагодї вже був би грошевий задаток на власний руский дїм в Нью-Йорку. А кїлько то таких нагод рік-рїчно буває за чверть столїтя нашого тубутя.

Все те можна завдячити гр. кат. чорноризникам, а зглядно їх умїтєному провадженню народа до з'убожїня, безрадности, що кінчить ся на слїпїй покорї.

Де ядро цивїлізації, якийсь піп заслонивши ся назвою поступовця з робітничого круга, втїв не абияку „премудрїсть“ в „Свободї“ ч. 19 стр. 3. Не думайте люде що сей чоловік розвів ся над якою дурничкою нї, він взяв в обертасї східний календар таї змїрив ним цілий Схід вздовж і поперек. Чому жаль тих днів, що американський робітник тратить на свѣткованю подвійних свѣт, та доводить що колиб Русини в Америці свѣткували разом з Американцями а робили в свѣточні днї, що диктує східний календар то за ті гроші збудували би щось дуже величавє але знаєте що? — подарунок панї і ордер заслуги Ортинському. Се найваж-

нїше дїло перед котрим уступає еміграційний народний дїм та другї народні інституції.

Задля придержуваня ся східного календара, автор статї зове всїх Русинів зацоганцями, некультурними, та хто зна еще якими людями. Він впадить в календарі римським вершок цивїлізації всїх народів а вже що має спільного свѣткованя сих або тих днів між народом а цивїлізацією нехай читач звольть сам розважити. Наколи автор уважає в своїй статї, що свѣткованя після східного календара є нічим иншим як тільки дурниця тож хибя і галицька Русь разом з Шептицькими, Грицьками і Чеховичами були і суть дураками, зацоганцями піля опїнії автора про американських поселенців. Далше автор уважає компетентними тільки пошвї рїшати про змїну календара. Не вжеж над такими змїнами дебатують в свѣті перші ліпшї обердяки? До сего суть уповажненї люди зі свѣта наукового. В Росїї про се в Академії Петербурскій радять над сям віддовного часу люди науки і від їх осуду залежить змїна або незмїна нашого календара.

Ми тут в Америці і без гр. католицького рїшення уживаємо західного календара но коли понам ходить о свѣткованє свѣт разом з католиками то се не що инше як тільки підшпите нї би під цивїлізацію сповнюване папської булі привезеної Ортинським.

Сяк чи так вських виду-маних церквою свѣт Америки не свѣткує нї то після східного, нї західного календара. Ходить тут лише о одно-Рїздво, коли всяка фабрична праця устєє.

Лучше зробили би католики, колиб думали та радили над таким календарем, що би наші люди не були змушенї свѣткувати по кїлька місяцїв а часами і по рокови в постї і наріканю.

Нехай би греко-католицька „голова“ над тим трохи застановилась.

Поважаного „Свистуна“ і парохїяльні мітїни в справї протесту проти засуду М. Січинського просимо о терпелївїсть до слїдуючого числа.

Філадельфія, — І. К. Допишє вашу заля браку місця помістимо в слїдуючїм числї.

— Не робить рїжницї в як малїй квартирі живеш, всеж таки найдеш місце помістити фляшочку „Anchor Pain Expeller.“ Ревматизм, ломанє сугуст і инні болї уступають сейчас під сего ліку. 25 і 50 центів.

Новинки.

— Нї сильна агїтація противників, нї численні балї, які припали дня 31 мая с. р. в Нью-Йорку, не спинили Русинів числом висше 300 осіб прибути на прегарну драматичну штуку „Убийники“ на яку здобули ся відограти тамошні Независимї Русини. Від 3 год. по полуднї йшла гарна забава молодїжї аж до 7³⁰ вечером, коли почалось представленє. Від першої до послїдної відслони ніхто з публики не рушив ся зі свого місця на Галї. Красна штука мов причарувала їх до крісел. Гучні оплески розлягались для признаня смїлим та вдячним аматорам.

П. Г. Романків нїби справдїшний начальник „гїмні“ списав ся у своїй ролї; панї Хомяк була не абиякою вїттихою; п. І. Богдан і І. Горичун нїби справдїшні сїльські парубки із мовою і вдачею; п. А. Іванишин, знаменито вдав бїдного, розумно-го та гїдного сироту-приймака. П. С. Семенюк і п. на К. Заяць в своїй розмовї про сватанє прямо переносили душки присутних в старий край до селської хати; п. на М. Корда, се не абияка аматорка на сцену. П. М. Мельник, автор сеї штуки, в ролї жиди без границь розсміював публику. П. Г. Слободяник, „конаючи на вулицї“ в ролї Панька Прутиля, перемїнив веселїсть гостей в поважний настрїй. Впрочїм актори менших роль кож-дїй з них віддав свою штуку перворядно. А вже як заграла музика весільної та заспївав свяхи з дружка-ми а сватї дїтїй благословили під „вінець“, то за грохотом долонь годї було дослухатись слів аматорів. Но коли шандар, п. В. Варницький, арештував на весільї вїйга і його сина, все втихло, споважнїло. Настя поблагословила дїти до слюбу, Гершко відотрав свою владчу в сїм місцї і о год. 10.30 запала послїдня заслона. Честь аматорам за їх працю в сїй довгїй та гарній штуцї.

— В Вїннїєгу. Ман. вийшло 1 число місячної часописи „Робучий Народ“ орган українських соціялістів. Підписує єї д. М. Стечишин.

— Недавно тому впали до реставранту при 7її еви в Нью-Йорку чотирох замаскованих людїй з революверами і так наполохали присутних майже 30 осіб та службї, що всі дали спокійно забрати собі готівку і дорожчївности. Рабївники вийшли з загрєблєний дупом і зникли без слїду, а гостї віддай не мали вже охоти дальше забавлятись сеї ночі.

Сим повідомлєє ся, що організаційний комітет Самостїйної Рускої Церкви в Сполучєних Державах Америки завизанїй.

Про вські інформації о церковних справах треба відносити ся до секретара комітету на понизшу адресу:

Rev. Basil Kuziw,
Theological Seminary
Bloomfield, N. J.

докучали они тільки людови і ограничували ся на ваню всьляких покут. Від р. 1759 до 1788 себто підтанованя Кароля III. спалєно лише 4 осіб. Ка-Ш. відважив ся вигнати єзуїтів зі своєї держави, був за слабїй, щоби скасувати інституцію інквіїв. На се потреба було сильнїшої руки, треба було полеона, щоби прогнати іспанських попів.

До було не можливим для іспанських королїв, се в Наполеон за одним потягненєм пера. Дня 4 груд-18 р. написав він слїдуючий розказ на кавалїчку а: „Інквізиторів увязнити. Заказати дальшу роботу офіцієм. На його доходи наложити арешт.“ „отя хвилєво залагоджено ся з тим потвором, забїє зїстав. По засланю Наполеона попи враз зі своїми нїками зажадали відновленя свѣ. офіцієм і було-сего дїйшло, понеже Кортєзи обнявши ряд, носив тим самим наміром. На щастє розсуднїшї еле-з взяли верх і узнано таке відновленє за спротивля-я горожанськїй вільности. Ограничено ся на тїм, льки католицька релїгія є дозволеня в Іспанїї. „одї попи піднесли бунт і підбурили своїх сторонни-реба було відкликати з Іспанїї навїть папського нун-позаяк сей бунт попирав надто ревно. Наколи Фер-над VII. повернув до Іспанїї в 1814 р. здавало ся, ля інквізиторів повернуть давнї часи. Казав він нити Кортєзів за опозицію і запровадити інквізи-

Але пострах перед тою інквізицією минув вже без-ротно і навїть королївська ласка не була в змозї при-ити ся до „romyślnej“ працї інквізиторів. Послїдні-ди, котрі видала іспанська інквізіція, зїстали вико-здаєсь в р. 1826.

На тїм скінчила ся фактично дїяльність суду Кри-я після римо-католицького погляду істнує тойже еще тепер. Член катедральної капїтули професор теоло-с-р Hugo Lammner з Вроцлава каже в своїм Анаlecta лапа в рїчниках 1860 до 1861 що знесене інквізіції, в-анїї є цілковито неважне, позаяк стало ся се без до-лу папи; правно належить уважати ту інституцію за-зуючу.

В кінцї хай собі католицькі попи думають, що і днесь-от право на інквізиційні суди. Найголовнїйшою рі-о є се, що вже не суть в змозї палити „еретиків“ на-урах. Хай собі теперїшні слуги божї спочивають на-рових вїнцях, які їм приготували їх попередники. За-ти тих послїдних були аж надто великі, щоби щось-позїстало для наслїдників.

а закінченє пригадуємо еще раз число засуджєних: спалєно живцем; 17.659 спалєно по смерті або в-суючих читачів, щоб єго на тяжшу або легшу кару.

Просїть 450 за, щоб єго на тяжшу або легшу кару. кі правдивї вїсти в їх око-лицях як: про житє і рух Ру-синів, добру роботу і т. п. надєйдали до нашої редак-ції, а тим самим спричиняє ся до більшого заїнтересова-ня нашої часописи.

Редакція радо поміщує дописи, що дотичуть ся жи-тя нашого народа, як також розвідки вольної теми, окрім дописей о особистих нападах і інтригах не угрунтованих важнїйшими причинами.

Дрібні оголошеня:

як пошукуване знакомих, оголошеня балїв, представ-лень і т. п.. друкуємо в „Союзї“ по цїні 25 цент. за одєн раз. Гроші треба по-платити наперед.

ПОЗІР!

ВЕЛИКА ВИПРОДАЖ КНИЖОК

ПОЗІР!

Отрималисьмо багато нових книжок, так хочемо випродати їх по низшїй цїні до ужитку для всїх.

Домашний писар або наука писаня листів, як також взор руских і англїйских листів	50 цит. тепер	35 ц.
Календар Поселєнець	40 „	15 „
Про старї часи на Українї	35 „	20 „
Спомини з Атен	\$1.00 „	60 „
Уличник	55 „	49 „

Н о в і к н и ж к и :

Люди біографїчно-літер. нариси М. Лозиньский	60 ц.
Польский і руский революційний рух	\$1.00 „
Про полові справи Д-р М. Кос	25 „
Скотолїчєвник (ветеринарні поради) Д-р В. К.	60 „
Оборонєць покривдєнних Лінкольн	10 „
Ведмєдївєк попівна	10 „
Новї піснї Г. Щипанки з порт. М. Січинського	25 „
Думки про Січинського і Потоцького	5 „
Десять кїп найкращих пісєнь	50 „
Новї свѣщеннї піснї	10 „
Пророчєство Михайли	15 „

Гроші треба посплати наперед. Хто за 2 дол. заорде-рує, дістане даром гарний великий образ з портретом „Найбїльшї євни України.“ Спїшіть ся з замовлєнями.

Адресуйте так:

RUSKA KNYHARNIA

435 Selkirk Ave.

Winnipeg, Man. Canada.

З початком літа будуюмо наш власний рішного бюро. Вже розпочато приготування до будівництва.

Споряджуємо і в консулятах стверджували документа важні в Європі і Америці. Продаємо колієві білети на цілу Америку. Властитель і управитель L. W. Schmitt.

Допись.

Когус, Н. Й.

Дня 16 мая с. р. о годині пів до пятої вечером відбулось Віче в справі протесту проти смерті М. Січинського. На вічу тим зійшлося майже 350 галицьких Русинів і всі як один оказали обурення проти несправедливості ляцкої. Віче відбуло ся в галі д. Д. О. Королишина.

Віче отворив короткою промовою председатель місцевого „Тов. Любав“ Д. О. Королишин а до ряду покликав на председателя Д. М. Невідомского а секретара Т. Малігловку.

Перший голос забрав Д. А. Полішук, прочитавши статтю „Свободи“ ч. 17 представив і вияснив слухачам що М. Січинський є цілком невинний а в кінці запитав чи присутні уважають М. Січинського винуватим.

У відповідь один могутий голос розляг ся з грудей присутних: „Ні! ні! і еще раз ні!“

Дуже гарно промовив присутній електрик, який зменшує ся за зиму, а збільшує ся в літі. А власне трясення частіше появляють ся зимою а рідше літом, зовсім згідно з повисшим поясненем.

Отсе нова — так сказатиб — „електро-магнетична“ гіпотеза трясень і вибухів вулканів нашої землі, як бачимо дуже дотепна та зовсім не гірша від усіх інших; подаємо її нашим читачам з обов'язку інформованя про поступи і здобутки науки, невдаючись зовсім у наукову критику. Мусимо тільки зазначити, що Море зовсім на дає доказу на те, що більше електричної поємности мусить викликувати збільшене об'єму. Зате на закінчене заставимо ся ще, яка будучність нашої землі в сьвітлі тої гіпотези?

Висше розказували ми про повстанє велитеньского провалу звісного під назвою „середземної депресії“. Знаємо також, що той провал лучить ся з великою вулканічною лінією, що тягнеть ся від Ісландії через Оверню і Сіцилію до Абіссинії а може і дальше до полудневого бігуна. Сей цілуй терен повстав безперечно через запад кори, та яка-б не була причина того западу, можемо на певно сказати, що той процес ще не скінчив ся та поступає дальше. Вже один погляд на мапу вказує нам, що Франція лежить як-раз

Він знав що його чекає посес не злякало його бо відносив се з любови до своєї Апатів і тому то ми маємо гіркий обов'язок хоча б тестом проти його з'яса відплатити частковий іст дові. Дальше бесідничисе казав злону судив, що найсудили кермуючись нажитишою ненавистю: Зміна вони знають, що не сил, суть від того що зіставиский. Засуд на М. Січинського повинен іти згідно, ступлею народа а не з чеч-кілких фарисей-сатіко-Судії сї пригадують цілсеїв і книжників жидіщо кричали! „Розп'яту-пяти його“ хотя се не-ем; з волею народа а бані Пилата.

Тому то нам треба ріємі-енергічно запротесту-ти проти такого неслухача засуду, щоб показати йому ворогам сильну волю (уті) Слухачі були дуже (уті) лєні з бесіди д. Д. Ф-кого і нагородили-акі змі-ними оплесками землі-не обійдуть ся без великих страшних вулканічних про-яв та могутних потрясень земної кори, які знищать неодноразово місто і не-одну культурну країну, та зате зміна в уложеню море-ких берегів дасть нагоду иншим краям і иншим на-родам розвинути сили сво-його духа, та повести даль-ше у триумфальнім поході вселюдску культуру і циві-лізацію.

Все іде, все змінюєт ся, крім вічних законів, по яким відбувають ся прояви при-роди.

Яке письмо дістав єпископ з околиці Пітсбурга.

Дальше.

Сьвяте письмо каже, що в послідні дні відступлять декотрі від віри, та будуть слухати духів лестивих і на-ук бісовских, але тіі що від-ступлять від віри будуть боронити женитись і будуть казати вдержуватись від їжи що Бог сотворив, щоб вірні пізнавши правду з подяков приймали щоб той сам на-рід пізнійше з подяков при-мав се, що йому належить ся.

А хтож се закаує жени-тись сьвященникам, таким самим людям як другі, як не ваша церква, у котрої ви є єпископом чи там ві-карим?

Ви закауєте також же-нитись і пости запроваджу-єте та придержуєте у голоді

щоб той сам нарід пізнійше з подякою приймав се, що йому належить ся. Ви отже належите до церкви о котрій навіть так гідко споминає історія. Колиб Ви хотіли тому перечати вистарчить натякнути тільки папу А-лександра VI Івана XII і Іва-на XXIII. Они поповнили тільки беззаконій, що саме перо встає про те все спо-минати. Нам доконче треба вийти з того Вавилону (Ри-му). „Вийди з неї народе мій, щоб не мати вам спілки в гріхах єї і щоб не прийняти вам пораз єї.“ Одкр. 18.4.— Се значить ся від сеї облуд-ниці, о котрій ап. Павло пи-ше II. Сол. 2, 3-4. що зася-де в храмі божім яко Бог і буде видавати себе за Бога. Богато вчених називали па-пів „облудами“ а Григорій називає Йоана царгородско-го антихристом, коли о нїм писав письмо до царя Мав-рисія, в котрім читаємо: „Брат наш (Йоан, царгород-ської єпископ) безприклад-ним поступом переступає науку сьв. євангелія і уста-нови сьв. церкви за обманю-ючими титулами убігаєсь, котрих християнинови на-віль споминати не годить ся, та хоче називати себе Отцем вселеньским, се нам показує його гордість, немов би вже був час приходу Антихри-стового, бо наслідє приклад злих ангелів, котрі в вивис-шеню хотіли жити, та зате в пекло кинені зістали. Приз-нати йому титул „вселень-ский“ означало-б в моїх очах віри відречи ся.“

Коли би ви хотіли дійти правдивости тих слів, і щось більше подібного довідатись то прошу постаратись о кни-жку під заголовком: „Roma Romana“ і прочитати сліду-ючі витяги: Clementis Merli- ni decis S. Rotae Romanae decis 775; 20-26. Part III re- cent. decis coram Rubeo An- not. ad decis 217; 166. Idem ad decis 254; 16-17. Idem de- cis 24; 2. Idem decis 412; 125-127. Sacros concil studio P. Lubbaei at eosartii tone 14 Decret Greg. IX, lib. I, tit. VII. Наколи перечитаєте ці-лу, то мусите признати ріж-ницю меж давню а тепері-шною церквою.

Сподіюсь, що яко влади-ка повиннісьте мати книгу — „Церковних Отців.“ Наколи єї з увагою прочитаєте, то признасьте, що вправді не тримаєте ні то апостольску віру, ні переказів старших; бо се не є виноко сект, що сьв. Кипріяна не признає во-лодарство римському біско-пови, а сьв. Августин а признає чистилища (Sermop 232), що сьв. Йоан Крисо-стом публично заперечав пра-вдивість ушної сповіди, і пе-ремину хліба і вина. Чи мо-же то єсть провинкою нових сект, що найученійший з римских папів Григорій Ве-ликий назвав всіх своїх по-передників іменем антихри-ста і старав ся пересвідчи-ти цілий сьвіт, що они не мали ніякого права назива-ти себе Отцями вселеньски-ми.

Тут подам лиш один зі со-ток примірів, що писали ва-ші вчені теологи. Сьв. An- selm упевня“, що молитви, які засилає ся до Марії да-леко скорше дійдуть висло-

хана, чим молитви, що суть засилані до самого Христа. (Він був архієпископом в Кантербурґ, уродив ся 1033 р., умер 1109 р.) Ану порів-наймо слово Христове з та-кими науками, яку має ка-солицька церква. Слова Хри-стові: „Коли чого просити мене в ім'я мое я (то) зроблю“ єв. Йоана 14, 14. „Хто до мене прийде, того не ви-жену геть“ єв. Йоана 6, 37. „Прийдіть до мене всі зне-можені та обтяжені і я упоко-ю вас“ Мат. 11, 28. „Прий-шов бо Син чоловічий, щоб шукати і спасти погибше“ єв. Луки 9, 10.

Чи може еще хто після то-го відважитись сказати, що не знає чи Христос би при-няв його. На такий сумнів я повторю ще слова ап. Пе-тра: „Більше бо треба кори-тись Богу чим людям“ Діян. 5, 29.

Ви з того дуже тішились, що знайшли в церкві образ Марії прилагоджений до по-святчення. Та нехай би він був про окрасу дому божого, але він буде служити тепер к люцким молитвам, бо не-ма кому вияснити людям, що се є тількі папір та фар-ба. Чи не є се вестид, щоби наш народ молив ся до діл рук людських, до паперу та фарби?

Не даром ви відкинули другу заповідь з десяти бо-жих заповідей, та щоб мали до числа десяту розділили на двоє. Прочитаєте кн. II. Мойсея 20, 4; спомніть сло-ва пророка Ісаї 2, 8. „Повна земля ідолів; вониж і припа-дають липем перед ділом рук своїх, перед тим що пальці їх зробили“. Коли би ви хотіли еще яснійше зна-ти що сьвяте письмо каже о ідолопоклонстві, таке як собі люде їх роблять, то прошу прочитати Ісаї 44, 10-20. „Не робіть собі обра-зи к поклоненню“ кн. III. Мойсея 26, 1-2.

Може скажете що я не ві-рю в Марію, яко матір Хри-ста, та що не признаю сьвя-тих? Для мене Марія, ма-тір Христа і сьвяті служать як приміри до наслідованя їх в християнськм житю, але не признаю їм божих при-кмет. „Я слави своєї нікому не дам“, говорить Господь Ісаї 48, 11.

Ви робите Христа немом обманьщиком, бо не віруєте його сьвятим обітницям та його слову. Він бо сказав: „Хто до мене прийде, того не вижену геть“, а ви каже-те: „Ходім до сьвятих тай Марії, бо хто знає чи Хри-стос прийняв би нас“. Чи не виглядає оно, яко-б ви його вже в обмані спіймали, та якоб не міг Він своє слово сповнити.

(Дальше буде.)

ЗЕМЛЯ під нашу руску колонію в Тексас.

Хтоб хотів набути тану а добру землю в рускій коло-нії в Dundee, в повіті Archer за готівку або на сплату до 4 літ і довше.

Хтоб хотів по кількох лі-тах праці на сій землі збога-титись як другі, звольте пи-сати по близній інформації до: **A. Wala** — Box 163 Fort Worth, Tex.

М. МЕЛЬНИК.

Убійники.

(Мельодрама в пяти діях а одинайцяти відслонах.)

(Дальше.)

Г а с ь к а : — А тепер кумо випиймо знова по трошки тай поговоримо собі здорові. (пють обі)

Н а с т я : — Ой чи нема що, кумко, балакати. Щож то вже я пережила на сім сьвітї, та перебула і ва день не розкажеш.

Г а с ь к а : — Не говоріть чуєте про те, що минуло, а поговорім про те, що нам здало би ся весіля робити. Знаєте, у нас, фалабу, газдівство на ціле село, а Грицкові пари, хоч куди хоч шукай, не найдеш над вашу Марійку.

Н а с т я : — Бог би з вас говорив, кумо, куди моїй Маруси рівнати ся з Гарасимовим сїном, що ви, то не ми. Ваш газда палицю пішле в село, то позбігають ся люди і роботу зроблять як вітром подув, а мій мусить за гроші наймати, та часом і так тяжко робітника найти, а сам мусить робити, та гарувати, аж згорбив ся в три погибелі. Або і я сама. Марійка поможе дома, або і ні тай бі-жити в поле за татом до роботи.

Г а с ь к а : — Казати куди хотіть, а все таки нема в селі робітниць над вашу Марійку. А що вродлива, а що розумна, вона мому Грицуневі так до пари, що нігде ліпшої не дібрати. В Грицуня, чуєте, такий розум, що перебіг старого, а послухний вам, що ну. Що скажу, то зробить. Лиш згадаю: Ануно Грицуню скікни, прине-си оковитки та цомасти мамі плечі, а він вам чує за мі-нутку виміняє за збіже кватирку, тай приносить, а такий вам проворний, що нераз сама аж сьмію ся з него. Як треба мені від старого дістати якого шелюга, то він так зручно витягне з мошонки в старого, що той і не стямить ся, коли, та куди вона подїла ся. Послушний вам кажу мені у всім тай годі.

Н а с т я : — І моя Марійка небога послушна, але я не потребу диктувати їй що має робити. Вона знає жі-ночу роботу ліпше чим я, та за то на хитрощі не здалась, вона проста, що думає то і говорить. Але вона добра ди-тина в мене.

Г а с ь к а : — Так, так кумко, вже набалакалим ся то сего то того, ануно ще по трохи, дай Боже здоровле. (пють) Я хочу сказати, за чим я до вас прийшла. Послу-хайте: Нам треба женити Грицька, поставити на газду, а вас думаєм просити о вашу Марійку, абиьте дали єю нам за невістку. Ми вже обміркували ціле село, тай такі над вашу дитину, не додумались пари Грицуневі. У вас маєток не малий, тай Грицько одинак, маєтку не забе-remo до гробу. А таких два ґрунти злучити до купи, то діти будуть плавати в достатках як по маслі і нам в га-разді з ними пробувати. Якби ви про те міркували, кумко, га?

Н а с т я : — А Господь його знає, де Марічине щас-те... Але я думаю, що вони обоє таки під пару, а в Ма-рійки всьо гогове, хоч ниньки під вінець. Подушки як бобоні, повнісінька скриня з полотнами, а шматечка без ліку. Сорочки вишивані, гафтовані, простирала, попівки обруси, ручники, всьо вам кажу, кумо, є готове, тільки весіля роби.

Г а с ь к а : — Порадьтеж ся, кумко, зі своїм старим, а Гарасим прийде до вас, тай зробимо сватане. Тепер іду до дому полуденок лагодити робітникам.

Н а с т я : — То ще по одній на дорогу. (пють, цілу-ють ся, працюють ся)

Г а с ь к а : — Будьте здорові, дай Боже потанцюва-ти. (відходить жваво)

Н а с т я : — (сама до себе) Що правда то не гріх. Такі два маєтка злучити до купи, го, го, го, то пановане дітьом, а ти стара лиш сиди та горівку попивай.

Я в а 3.

Марійка і Настя.

М а р і й к а : — (входить весела) Знаєте мамо? Ще такої пшениці не було як сего року. Колосе як бирки.

Н а с т я : — То тобі, донечко, на коровай.

М а р і й к а : — Хто знає, може ще не одну перемо-лотять, нїм мій коровай будуть місити.

Н а с т я : — Ні, таки з сеї тобі такий упечемо коро-вай, як коруну гарний.

М а р і й к а : — Та воно говорити можна, але не все так ділаєсь, як гадаєсь.

Н а с т я : — Сядь но ти коло мене, донечко, а я тобі щось дуже гарненького розкажу сььогодні.

М а р і й к а : — (сїдає коло мами) Щож такого?

Н а с т я : — Знаєш? Нині була в нас війтиха Гаська.

М а р і й к а : — Ну, та що?

Н а с т я : — Та приходила питати, чи ми віддамо тебе за їх Грицька.

М а р і й к а : — (стреможена) А ви що їй сказали?

Н а с т я : — Я казала, що ти Грицькови до пари, та небуло би вам обоїм біди на сьвітї. За ним би ти стала доброю газдинею.

М а р і й к а : — (схопивши ся з жалем) Мамо, я борше у ставі сховаюсь, чим за него піду.

(Дальше буде.)

ЖУЛЬ ВЕРН.

В округ світа в 80^{ти} днях.

(Дальше.)

Наконець пройшла ніч. Біле світло сонця виглянуло із тумана. Можна було побачити місцевість на дві милі в округ. Містер Фаг з відділом попрямував на полудне, но на полудне нічого не було слідно.

Капітан був сильно занепокоєний і не знав що порішити, чи післати новий відділ на поміч старому, чи не жертвувати вже нових людей, віддавши вже на пропавше трийцять жовнярів? Но він не довго надумував ся. Завізвав сейчас лейтенанта і приказав йому зробити патролю в напрямі полудневим. Но в ту хвилину розляглись вистріли. Чи се був сигнал? Жовняри вибігли з форти і в віддали пів милі замітили малий відділ що вертав в повнім порядку. Містер Фаг ішов вперед. Побіч него ішов Паспарту і двох других пасажирів, освободжених з рук Індіанців. Десять миль від Керней відбулась потічка. Не довго перед прибуттям відділу Паспарту і його два товариші недолі вже почали боротьбу зі своєю сторожою. Паспарту ударом кулака положив трех, і як раз в ту хвилину приспів містер Фаг з жовнярами на поміч.

І уратовані і спасені звитались окликами радості, а містер Фаг роздав жовнярам обіцяну нагороду.

„Всеж таки я не мало коштую свого пана“ — подумав Паспарту.

Фікс не говорячи ні слова вдвигав ся в містра Фага. Трудно булоб зрозуміти як всілякі думки толочились у него в тій хвилі.

Що тикає ся містрис Ауди, то она схватила руку містера Фага, і не говорячи ні слова стискала у своїх маленьких ручках.

Паспарту заледви ввійшов на стацию, сейчас почав оглядатись за поїздом. Він думав що поїзд еще не відійшов і що буде можна нагнати страчений час.

— Поїзд! Деж поїзд? — кричав він.

— Від'їхав, — відповів Фікс.

— А коли піде слідуєчий? — запитав містер Фаг.

— Сегодня вечером.

— А! — спокійно сказав містер Фаг.

XXXI.

Фікс після змоги допомагає містеру Фагови.

Містер Фаг опізнився на двадцять годин. Паспарту що мимоволі став ся причиною сего опізнення — попав в ровнуку. Він приписував собі, що унесчастивив свого пана.

В ту хвилину шпiон підійшов до містера Фага і дивлячись прямо в очи запитав його:

— Чи справді вам, пане, так дуже спішисть ся?

— Дуже спішно, — відповів містер Фаг.

— Я вважаю, — говорив дальше Фікс, — вам доконче треба прибути в Нью-Йорк 11-ого, найдальше до дев'ятої години вечером, то є до відходу корабля в Ліверпуль.

— Справді доконче.

І если би вашу подорож не перешкодив напад Індіанців, ви булиб в Нью-Йорку 11-ого рано.

— Так, дванадцять годин перед відходом корабля.

— Так. Ви опізнились двадцять годин. Двадцять без дванадцять буде вісім. Треба доконче нагнати той час. Чи приймете мою пропозицію?

— Чи не задумаете ви іти піхотою? — запитав містер Фаг.

— Ні, в санях з вітрилами, — відповів Фікс. — Мені вже передше се нукає.

Фікс говорив за того чоловіка, що підходив до него в ночі на стації.

Містер Фаг нічого не говорив, но Фікс указав йому на чоловіка, що ходив перед стацією. Містер Фаг підійшов до него. В кілька хвиль містер Фаг і той американець що звали його Мудж, входили в хату, яка стояла не далеко форту Керней.

Тут містер Фаг побачив досить витідні сани. В них могло поміститись яких шестеро осіб. Сани ті були вміщені так устроєні, що наколи поїзд мусів установити ся підчас великої сніговиці сани ті служили до переїзду з одної стації до другої. При сприяючій вітрі они біжать так скоро як поспішний поїзд если не скорше.

За кілька хвиль угодилась за ціну подорожі. Вітер був принагідний, сніг стверд, і Мудж з'обов'язав ся за кілька годин доставити містера Фага на стацию Омаха. Від тої стації тягнулось много колієвих ліній, що ідуть з Чикаго в Нью-Йорк. Було отже можливе надігнати страчений час.

Не бажаючи, щоб містрис Ауда була наражена на невідгоду подорожі під відкритим небом при таких холоді, який при скорій їзді незмірно доскуляв би, Фікс запропонував ей їхати желізницею. Товаришом подорожі призначив він Паспарту, котрий мав доставити містрис Ауду в Європу в більш принагідний час.

Містрис Ауда сейчас відказалась, що не бажає собі розстатись з містром Фагом. Паспарту був тому дуже радий, бо йому також не хотілось оставляти свого пана, особливо коли з ним був Фікс.

Що думав в той час Фікс, трудно було сказати. Чи почав він сумніватись що до підозріння містра Фага, коли він повернув, чи уважав він його надто сьмливим злоді-

ем, котрий думав що після подорожі в округ світа він зібє з тропу всіх шпiонів? Може бути, що погляди Фікса на особу містра Фага трохи і змінились, но він рішив виповнити своє підприємство. Дятого то він скорше всіх спішив ся повернути в Англію.

О осьмій годині сани були готові до відїзду. Подорожники розмістились на них, кріпко обвинувившись в коці. Два великі крила були розпущені і під діланем вітру сани бігли по сніговій рівнині зі шкоростю сорок миль на годину.

Просторонь меже Кернеем а Оматою в простій лівій не виносила більш двіста миль. При дальшій сприяючій вітрі ту просторонь можна пройти за п'ять годин. Таким робом еслиб не було яких нових перепон, сани повинні були дійти до Омаги о першій годині в полудне.

Но що се була за їзда. Подорожні не могли говорити мовчки сиділи і тулились один до другого. Студінь зм'ягала ся дужше в наслідок шкорого руху а подорожним задержувало віддих. Сани скакали по поверхні снігу наче судно по воді і коли дув вітер, здавалось, що они летять у воздуху на своїх великих вітрилах. Муж стояв на переді і зважав на напрям дороги і зручними рухами кермового весла удержував сани від переверотів. Всі вітрила були підняті крім головної машти, котра була поставлена еще фалшиво і на переді була уставлена еще стеньга. Се прискорювало еще порушене. Означити шкороість сеї їзди було неможливим, но она була більша ніж сорок миль на годину.

— Если нічого не зломить ся, то ми приїдемо на час — сказав Мудж. Він хотів на час приїхати, бо містер Фаг вірний своїй системі, обіцяв йому значну нагороду.

Рівнина, по котрій їхали, була плоска. Желізна дорога в сій часті території ішла через Грейт Айленд, Колумбус, Шуплер, Фремонт і Омагу, завісгди по правім боці Плейт-Рівера. Сани ішли коротшою дорогою навпростець желізної. Мудж не бояв ся, що їх затримає Плейт Рівер, бо ся ріка тепер замерзла. Таким чином на цілій дорозі не було жадної перешкоди, а Фаг міг боїти ся тільки двох причин: поломаня ся саний і зміни або зменшеня ся сили вітру.

Но вітер не уставав. Він дув чим раз сильніше так що машта аж угиналась, но желізнi штаби держали єї сильно. Єї металічні дроти, похожі на струни, дзвеніли від вітру, наче-би невидима рука водила по них смичком. І сани пристроювались до сеї жалібної но гармонійної і оригінальної мелодії.

— Квінта і октава — сказав містер Фаг.

Се були його одинокі слова, які він казав в часі сего переїзду.

Містрис Ауда старанно одягнута, була по крайній мірі захоронена від студени.

Що дотичить Паспарту, то лице його було жовте як віск, коли сїдав на сани, но пізнійше прояснилось. Він уже знова почав надіятися ся. Замість того, що мали приїхати до Нью-Йорку рано, они приїдуть вечером. Все одно, щоб тільки застати пароход, що їде в Ліверпуль.

Паспарту готов був уцілувати руку свого союзника Фікса. Він знав, що оригінальне средство винайдене і не забував що се завдяки шпiона, його пан буде міг на час приїхати до Нью-Йорку. Но не зважаючи задля якої причини він не зміняв свого давнійшого підозрілого відношеня до Фікса. Рідний поступок містра Фага, його самовідречене, його велика жертва для виратования свого слуги, на завісгди запечаталось в памяті Паспарту і нічо не було в силі затерти сего спомину.

Коли кожидй із них займав ся своїми мислями, сани не зменшаючи шкороости, гнали по сніговім просторі. Часом переїзджали они невеликі річки, не замічаючи сего, бо все було вкрито сніговим накривалом.

Рівнина була цілковито пуста. Межи Тихоокеанською дорогою а галузею що ішла від Кернея на Сен-Джозед она творила неначе обширний незамешканий острів. На цілій просторони не видно було ні одної деревини, ні одної стації, ні одного форти. Часом тільки перед очима подорожних пересунуть ся тінь дерева з готими галузями, стадо диких птиць або голодні вовки кинуть ся на вздогін за саннями, думаючи чим небудь поживити ся, но скоро остануть по заді і зникнуть в морозній темряві. Часом такі стада вовків були близько саний і Паспарту держав револьвер на поготовку. Если би санням що небудь сталося, то подорожникам прийшлося-би круто, но сани летіли скоро і випереджали воюючі стада.

В полудне Мудж заримітив по деяких признаках, що сани переїхали Плейт-Рівер. Він не сказав нічого, але був тепер переконаний, що до Омахи остаеть ся всего двадцять миль. І дійсно й години не минуло, як він полишив керму і почав спішно збирати вітрила. По інерції сани перейшли якої пів милі без вітрил і наконець остановились, а Мудж показав на дим покритий снігом і сказав:

— Ми приїхали.

Приїхали! Приїхали на стацию, з відки відходять многої потяги на вхід Спол. Держав.

Фікс і Паспарту скочили з саний і виправили свої скостенілі члени. По тім они помогли зійти містрис Ауді і містру Фагу. Містер Фаг заплатив Муджови, а Паспарту по товариски подав йому руку. Після сего всі четверо пішли на стацию.

(Дальше буде.)

I. САССЕНВАХ.

Сьвята Інквізиция.

(Дальше.)

Докучали они тільки людюи і ограничували ся на завдаванню всіляких покут. Від р. 1759 до 1788 себто підчас панования Кароля III. спалено лише 4 осіб. Кароль III. відважив ся вигнати єзуїтів зі своєї держави, однак був за слабій, щоб скасувати інституцію інквізиторів. На се потреба було сильнійшої руки, треба було Наполеона, щоб прогнати іспанських попів.

Що було не можливим для іспанських королів, се зробив Наполеон за одним потягненням пера. Дня 4 грудня 1808 р. написав він слідуєчий розказ на кавальчику папера: „Інквізиторів увязнити. Заказати дальшу роботу сьв. офіціуму. На його доходи наложити арешт.“

Хотя хвилево залагоджено ся з тим потвором, забитий не зівстав. По засланню Наполеона попи враз зі своїми сторонниками зажадали відновленя сьв. офіціуму і було би до сего дійшло, понеже Кортеси обявшли ряд, носили ся з тим самим наміром. На щасте розсуднійше елемента взяли верх і узвано таке відновлене за спротивляюче ся горожанській вільности. Ограничено ся на тім, що тільки католицька релігія є дозволена в Іспанії.

Тоді попи піднесли бунт і підбурили своїх сторонників. Треба було відкликати з Іспанії навіть папского нунція, позаяк сей бунт попірав надто ревню. Наколи Фердинанд VII. повернув до Іспанії в 1814 р. здавало ся, що для інквізиторів повернуть давні часи. Казав він увязнити Кортесів за опозицію і запровадити інквізицію.

Але пострах перед тою інквізицією минув вже безповоротно і навіть королівська ласка не була в змозі причинити ся до „ромушней“ праці інквізиторів. Послїдні засуди, котрі видала іспанська інквізиция, зістали виконані здаєсь в р. 1826.

На тім скінчила ся фактично діяльність суду Хри, хотя після римо-католицького погляду істнує тойже еще до тепер. Член катедральної капітули професор теології д-р Hugo Lammner з Броцлава каже в своїм Analecta Romana в річниках 1860 до 1861 що знесене інквізиція, в Іспанії є цілковито неважне, позаяк стало ся се без дозволу папи; правно належить уважати ту інституцію за істнуючу.

В кінці хай собі католицькі попи думають, що і днес мають право на інквізиційні суди. Найголовнійше річею є се, що вже не суть в змозі палити „еретиків“ на кострах. Хай собі теперішні слуги божі спочивають на лаврових вінцях, які їм приготували їх попередники. Заслуги тих послїдних були аж надто великі, щоби щось не позістало для наслідників.

На закінчене пригадаємо еще раз число засуджених: 31.912 спалено живцем; 17.659 спалено по смерті або в образах; 291.450 засуджено на тяжшу або легшу кару. Загальна сума засуджених 341.021.

Інквізиция в іспанських посілостах і на морю.

Іспанські королі, котрі не жалували нічого, щоби тільки запровадити інквізицію і піддержати єї повагу в своїй вітчині не забували тоже і про другі краї, котрі мали щасте бути під панованем католицького володителя Іспанії.

Другий великий іспанський інквізитор Desa запровадив був вже інквізицію в Сицилії (італійський острів) і старав ся про те саме в Неаполі. Сицилійці не хотіли згодити ся на той страшний суд і люд ставляв перепони. Інквізитори змогли отримати ся на становищах тільки при помочи сьвітської влади, котра з розказу короля їх боронила. Опираючи ся на тій обороні роз'ухвалили ся так скоро, як їх побратими в вітчині. Сицилійці допроваджені їх поступованем до остаточности, заворушились в 1516 р. і увільнили всіх вязнів умираючих з голоду в інквізиторських вязницях. Завдяки особлившому трафови сам інквізитор заледво уратував жите. Заступник короля тоже ратував себе утечею, бо і він був людом зненавидженим, яко оборонця інквізиційних монахів.

В той спосіб повстрівано в Сицилії благословенну діяльність сьв. офіціуму.

В Неаполі Фердинанд пробував кілька разів відновити суд над еретиками після взору іспанського, але наміри його розбили ся о сильний опір люду. Стараня ся Кароля I. Филипа II. були тоже надаремні. Сей послідний хотів ушасливити Медиолан таким трибуналом, але і тут натрафив на енергічний опір. Ломбардські єпископи, котрі знали о тім добре, що через впроваджене суду віри потерпить їх власть, і значіне, противили ся тому цілою силою, а люд і урядники попірали їх змагане як найревнійше.

В Америці запроваджене інквізиції належить приписати кардиналові і великому інквізиторови Ximenes'ови, котрий назначив був дня 7 мая 1516 р. єпископа з Куби (сеї великий острів належав давнійше до Іспанії) на делегованого генерального інквізитора в Іспанських колоніях. Уповажив його до вибору всіх судив і урядників трибуналу, котрим мав повірити всі інквізиційні справи.

(Дальше буде.)

Руский Дім Банковий

А. ГРОХОВСКИЙ І СПІЛКА

Заложений
в році
1880

АГЕНЦИЯ КОРАБЕЛЬНИХ КАРТ

З початком літа будуюмо наш власний ВЕЛИКИЙ ДІМ, при roгу *GRAND STREET і BEDFORD AVE., BROOKLYN, N. Y.*, недалеко від нашого теперішнього бюро. Вже розпочато приготування до будови і скоро тільки дім стане, БАНК НАШ там перенесемо.

Споряджуємо і в конзулятах стверджуємо всякі документи важні в Європі і Америці.

Спродасмо колісні білети на ділу Америку.

Властитель і управитель *L. W. SCHWENK, Notar.*

A. GROCHOWSKI & CO.

НАШІ БЮРА:

NEW YORK
111 East, 7th st.

BROOKLYN
298 Bedford Ave.,

JAMAICA
101 Rockaway Road

Еміграція Спол. Держав.

Хто більше интересує ся американським життєм, хто частійше буває між Американцями і слїдить також їх публицистику, той признає, що публична опінія в Спол. Держ. звертаєсь чим раз більше проти еміграції і американський нарід чимраз більше утрудняє приступ чужого робітника в сей край. Кому не знані суть ті рангові виїзди більшої скількості робітників з пенсильвенского і ню-йорского або иньшого стеіту? Кілько ту польских, руских або італійских робітників, у котрих віднято працю, були змушені покидати сей край і вертатись там, з відки прийшли, або переселюватись в инші місцевости і шукати занятя, часом безуспішно? І як си маніпуляція компаній і уряду далась відчутти також нашому галицькому робітникови тут в Америці? Нефаховий, недавно прибувший емігрант, не може прямо найти собі занятя. Деякі часописи пишуть, що се єсть загальний фінансовий крах, на що край і американська суспільність нічого не може порадити, що сей безнадійний стан робітника иньших країв і націй єсть тільки часовий і скоро тільки залагодить ся ревізія митової тарифи американська „prosperity“ верне назад на свою давну дорогу. Однак ми бачимо, що пересічний американський робітник не дуже нарікає на брак занятя що праця конгресу не так скоро укінчить ся а понит за роботою як давнійше так тепер дуже малий і майже ніякий. Чотиридоларову оплату від кожного емігранта піднесено на 12 дол. деякі компанії приймають до роботи тільки сітізенских

робітників і всюду у кождім занятю можна пізнати якесь пригнетене емігранта та чужого робітника. Се вже не єсть тільки видумкою конгресу або забавкою компаній але мусимо доглянути в тім систематичнім напрямі американської суспільности спинити наплив чужих робітників і еміграцію з лругих країв в Америку. Они тільки виконують то, чоґо нарід американський жадає а він чимраз більше уважає чужий елемент шкідливий сему краєви і його відносинам.

Яке понятє мають о американській еміграції реловиті і з'американізовані робітники, послужуть нам на ради, які недавно провадились на засіданю комітету центральної федераційної юнії, на котрім виступали з бесідами делегати з поодиноких галузей занятя і робітничих корпорацій. Головний реферант над сим питанєм Соаклеу перечитав прим. бесіду Івана Міт челя, голов. орг. майнерскої юнії яку він мав в фебруарі с. р. на конференції робітничих провудирів в Вашингтоні, де говорять ся, що робітники і юнії европейских країв старають ся як найбільше випхати своїх робітників за

море, щоб в зменшенім числі робітників скорше могли страйкацї та иньшими домаганнями поліпшити бит в своїм краю.

Американські знов компанії і підприємчики, лакомлячись на тимчасовий більший зиск, приймають европейских робітників за меншою платнею уживають їх як страйбрехерів і через се загальна платня американського робітника упадає і припроваджує великі маси до з'убожіня.

Иньші знов делегати наводили приміри, в який спосіб компанії приймають чужих робітників до роботи. „Они цілими масами гонять їх в далекі сторони, роблять з несвідомими робітниками ганебні контракти, чим тільки шкодять американським робітникам, але цілком не помагають“ говорили сї делегати. Они поручили сю справу до перегляду інформаційним ту істнующим роітничим бюроам і основали осібний комітет, котрий на дальших засіданях мав би здавати справозданя о загальнім руху робітничім і еміграції і був злучений з езекутивним комітетом Американської Федерації Праці.

Герман Робінзон, голов. орг. сї великої робітничої організації висловив ся також, що если уряд бажає помагати робітникам своїми інформаційними бюроами, то нехай они стоять на услугах тутешним робітникам, а не компаніям корабельним, котрі глядають тільки за високою дивідендою і вганяють людми сюди то туди. Наші робітники близні нам і про них повинні ми дбати, закінчив він свою бесіду.

Оден тільки делегат театральних артистів і співаків Kelly, відваживсь занятя инше становпско і виступити проти несердечних і самолюбних промахів своїх співделегатів. Межи иншим він сказав і таке: „Ми маємо досить місця для емігрантів, булоб навіть негідним вдержувати тих людей, котрих прадіди сей край осіли і скульптурували його. Нехай приходять всі і коли їх діти будуть виховувані в американських школах, то они не будуть вже більше ні Німцями, ні Італійцями, ні Айришами. Они будуть тільки Американцями.“

ДР. Ф. ВОЛФМАН,
220 E. 5th Street,

Недалеко з Еви в НЮ ЙОРКУ

Европейский институт медицин и электричности
СПЕЦИАЛИСТ,
що має 20-літню практику і лічить
всього рода хвороти.

Коли ви чуєте ся ослабле ні звичайними або хронічнє задавненими хворотами як. секретні, біль і катар жолудка, ревматизм, біль горла, хребта, грудей, катар носа, хворота очий, чирака, короста, боляки, рани, затрудне крови, кровоток, корчі або инші хвороти, так не занедбуйте себе. Всяке занедбанє хоть і найлекшї хвороти є небезпечне і з часом стає ся невилічиме.

Всяке ослабленє організму, утома духова може бути тільки вилічена нашими спеціалістами.

Наша довголітня практика говорить сама за себе.

Всякі хвороти хотияі найбільш тяжкі ми лічимо в недовгім часі завдяки нашій лабораторії.

Після найновішого системи устроєної електричності відділ з найновішими електричними апаратами на европейський лад всегла на услуги наших нациентів.

Час прийнятя:

В звичайні дні від 9 рано до 9 вечером
в неділі від 9 рано до 5 вечером.

Dr. F. Wolfman,
220 E. 5th Street,
NEW YORK, N. Y.

НОВІСТЬ!

Вчера прийшла почта з старого краю і привезла богато цікавих книжочок, з котрих найцікавіша тепер для всіх:

ПРЕКРАСНА БІБЛІЯ

вартости \$5.00
продася по \$2.50.
Такої біблії не має
еще ніхто! Опралена в мягоньку
акірку з золотим
орізом, єсть гарною
оздобою хати.
Користайте ся
спосібности.

Адресуйте так:

Ruska Knyharnia

435 Selkirk Ave. WINNIPEG
Man. Canada.

„Магазин убранных“
М. БАРОНСКОГО.

Продає готові убраня по низьких цінах, притім кождий може розмовитись своєю рідною мовою так, що ні коли не може бути обдурений, а кожде закуплене убранє гварантує фірма.

M. BARONSKY.

109 Canal St., New York.

ПЕРША

РУСКА КНИГАРНЯ
В АМЕРИЦІ

Заснована в році 1904

продасє всякі рускі книжки по приступній ціні, а іменно: букварі, провідники, читанки, повістки, оповіданя, історії, казки, співанники, штуки театральні, календарі, переписні листки, листові папери; вирабляє печатки з рускими і латинськими буквами і виконує всякі друкарські роботи.

Цінники на жаданє даром.

Пишіть на адресу:

RUSKA KNYHARNIA
404 Broadway
Scranton, Pa.

РЕДАКЦИЯ „СОЮЗА“

пошукує людей, котрі занялиб ся збиранєм переділати і оголошенє до нашої часописі.

Близші інформації подаємо листовно.

Назвиска уповажнених агентів будуть оголошені друком.

DR. RICHTER'S PAIN-EXPELLER

Чи Ви нездібні до праці?
Спробуйте
PAIN-EXPELLER.

Він принесе Вам скору полєкспу майже зараз по першій натертю. Він подає знамениті услуги при ревматизмі, невралгії, подагрі, звихненнях, потовченнях і убох до легкостях, котрі лічить ся сально ділаючи лікарством.

Дістати можна у всіх аптеках по 25 і 50 центів.
F. AD. RICHTER & CO.,
215 Pearl St., New York.

Братства

котрі потребують
ВІДЗНАК, ФАН, ШАПОК,
УНІФОРМІВ і пр.
нехай удають ся або пишуть до

PETER V. TKACZ

353 East, 72nd Street NEW YORK, N. Y.

єсть то однокра руска всім знана фірма, котра виготовляє братські річ танше і лутше як другі.

Фірма тій поручають майже всі Братства і Товариства свої замовленя.

Илия Розенталь

Руский адвокат, 13 ПОВЕРХ

E. ROSENTHAL,

302 Broadway, New York.

УДІЛОВА ДРУКАРНЯ „СОЮЗ“

166 E. 4th Street, New York, City

принимасє всякі роботи, що входять в обєм друкарської праці.

Припоручену роботу виконує ся на час і по можливо низькій ціні.

Принимасє ся також замовленя з провінцій.

Поручаємось